

COMPUTER ARCHITECTURE

PROFESSOR

SARBAZI AZAD

PHASE 4

MEMBERS:

HOSSEIN GOLI

AMIR HOSSEIN BARATI

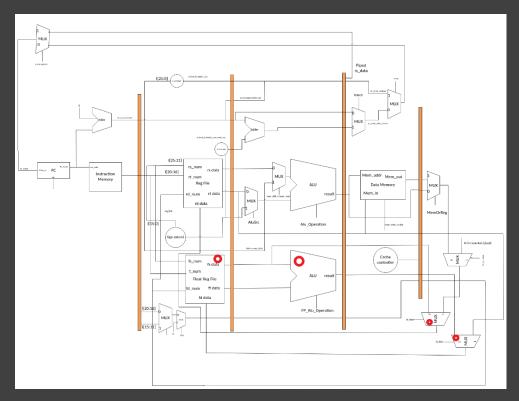
ERFAN SADRAIYE

ALIREZA FOROODNIA

در این فاز بنابر تصمیم جمعی قرار بر این شد که یک ماژول با قابلیت انجام محاسبات ممیز شناور به پردازنده قبلی اضافه گردد. همچنین register file مرتبط با این ماژول نیز به صورت جداگانه تعبیه می شود تا در محاسبات مربوط به آن مورد استفاده قرار بگیرد.

<u> كاليات پياده سازي:</u>

روش به کار برده شده در این فاز به گونه ای است که با تعیین opcode های لازم دستورات ممیز شناور شناسایی شده و محاسبات مورد نیاز توسط واحد خاص که برای این دست محاسبات تعبیه شده انجام می گیرد. همچنین با توجه به این که این پردازنده در فاز قبلی دستورات را به صورت پایپلاین اجرا می کند در این فاز نیز دستورات مرتبط با محاسبات ممیز شناور نیز به پایلاین مذکور متصل شده اند. امکان جا به جایی داده میان رجیستر های عادی و رجیستر های مخصوص نیز امکان پذیر است.ماژول مرتبط با محاسبات ممیز شناور به طور جداگانه و در کنار ALU قبلی پردازنده تعبیه شده و ورودی ها به آن وارد شده و خروجی های آن به کمک چند مالتی پلکسر به خروجی ها هدایت می شوند.

شکل بالا نمای کلی ریز معماری پردازنده MIPS طراحی شده در این پروژه می باشد. نقاط قرمز مشخص شده اجزایی هستند که طی فاز چهارم به پردازنده اضافه گردید تا توانایی انجام محاسبات ممیز شناور بدان افزوده گردد. این واحد جدید توانایی انجام عملیات های : جمع، تفریق، ضرب، تقسیم، گرد کردن و مقایسه را دارد.

<u> جزئیات پیاده سازی:</u>

floating point alu ________

این ماژول محاسبه گر مربوط با عملیات های ممیز شناور است که از الگوریتم های متفاوتی برای انجام انواع محاسبات استفاده می کند که هر کدام از آنها به شرح زیر هستند :

دستور MTC1:

این دستور قصد دارد محتویات یک رجیسترفایل از رجیسترفایل صحیح را در یک ثبات از رجیسترفایل اعداد ممیز شناور بریزد. برای این کار با توجه به معماری در نظر گرفته دو راه در پیش داشتیم. یکی این که محتویات این ثبات را با عدد صفر جمع کنیم و سپس در رجیستر فایل دوم بریزیم یا اینکه این مقدار را تا مرحله ۵ پایپ کنیم و سپس در رجیسترفایل دیگر بریزیم که با توجه به پیچیدگی هر دو نوع پیادهسازی، در نهایت تصمیم تیم بر این شد که از روش دوم استفاده کنیم.

از آنجایی که در پیاده سازی این دستور از دیکود کردن به روش R-Type استفاده می کنیم، پس باید محل قرار گیری هر دو ثبات مبدا و مقصد را در این نوع به درستی مشخص کنیم. با توجه به پیاده سازی ای که در این پروژه داشتیم، اولین محل آدرس دهی ثبات در دستور، نمی تواند به عنوان ثبات مقصد قرار بگیرد. بنابراین برای ثبات مقصد بایستی از یکی از دو محل دیگر استفاده کنیم. در نهایت به این شکل این دستور را دیکود می کنیم:

-type: 6 bit	5 bit	5 bit	5bit	5 bit	6bit
Opcode		rs	fd	shamt	func

که در این دستور مقدار func برابر با عدد ۶ بیتی ۱۱۱۱۰ است. مقدار قرار گرفته در fd برابر با آدرس ثبات در رجیسترفایل ممیز شناور است و مقدار قرار گرفته در rs برابر با آدرس ثبات مبدا در رجیسترفایل اعداد صحیح است.

دستور MFC1:

این دستور همانند دستور قبل یعنی MTC1 عمل می کند تنها با این تفاوت که محتویات ثبات دلخواه را از رجیسترفایل ممیز شناور به ثبات درون رجیسترفایل اعداد صحیح منتقل می کند. پیاده سازی این قسمت مشابه با دستور قبلی خواهد بود یعنی از پایپ کردن مقدار ثبات تا مرحله آخر استفاده می کنیم.

یکی دیگر از تفاوتها با دستور قبل، نحوه دیکود کردن این دستور است. این دستور همانند شکل زیر در پردازنده دیکود خواهد شد:

R-type:					
6 bit	5 bit	5 bit	5bit	5 bit	6bit
Opcode	fs	rd		shamt	func
		i			

در ابتدا نحوه دیکود شدن این دستور را در پردازنده بررسی می کنیم. همانند دستور ضرب در اعداد صحیح، این دستور را در زیر گروه دستورهای R-Type قرار میدهیم و ترتیب دیکود کردن این دستور همانند آن دستور خواهد بود، همانند شکل زیر:

6	5	5	5	5	6
opcode	rt	rs	rd	shift	func

مقدار ۶ بیتی func مربوط به این دستور برابر با ۱۱۱۰۰۰ و مقدار قرار گرفته در قسمت shift اهمیتی ندارد ولی بهتر است برابر با صفر باشد.

الگوریتم مورد استفاده در پیدا کردن حاصلضرب همانند الگوریتمی است که در کلاس بیان شده بود. در این روش ابتدا با جمع کردن توان ها با یکدیگر و کاهیدن مقدار bias از این حاصل جمع، حاصل توان را به دست می آوریم. علامت حاصل هم در همین ابتدا قابل به دست آوردن است. علامت حاصلضرب برابر با XOr بیتهای علامت مضروب و مضروب فی خواهد بود. و اما مهم ترین بخش، به دست آوردن حاصلضرب قسمت کسری اعداد خواهد بود. در این روش ابتدا یک بیت ۱ در سمت چپ هر دو عدد قرار دادیم و سپس دو عدد ۲۴ بیتی به دست آمده را همانند ضرب Fixed Point در یکدیگر ضرب کردیم. می دانیم حاصلضرب به دست آمده میتواند حداکثر ۴۸ بیت باشد که بیت های ۴۸ تا ۴۶ بیتهای قسمت صحیح آن باشد و میتوانند مقداری بیشتر از ۱ داشته باشند که در این صورت نمی توانند با جایگذاری در فرمت IEEE 754 قرار بگیرند. اکنون در این حالت با شیفت دادن کل حاصلضرب به سمت چپ به عددی میرسیم که در قسمت صحیح خود، تنها یک بیت ۱ داشته باشد و با هر بار شیفت دادن یکی به توان حاصلضرب اضافه می کنیم. البته در ابتدا مطمئن بودیم حداقل یک بیت در این قسمت برابر با یک خواهد بود، زیرا در حال ضرب کردن دو عدد ممیز ثابت بیشتر از یک بودیم.

دستور ADD.S :

در الگوریتم جمع به کار رفته ابتدا با شیفت و افزایش مقدار exp کمتر مقدار توان هر دو عدد را یکی می کنیم. سپس با مقایسه کردن علامت های آنها می توان تشخیص داد که آیا نیاز به تفریق مقدار mantissa های هست یا جمع آنها. پس از تعیین تکلیف نوع عملیات این عملیات بر روی مقادیر استاندارد می شوند و سپس به خروجی هدایت می شوند.

لازم به ذکر است عملیات SUB.S نیز با الگوریتمی مشابه انجام می پذیرد و تنها تفاوت در این است که درشرایط تفریق یا جمع مقادیر mantissa عکس حالت بالا لحاظ می شود.

دستور DIV.S :

در این دستور ابتدا صفر بودن مقسوم علیه چک می شود تا در صورت لزوم حالت division by zero اتیجاد شود در غیر این صورت مقسوم چک می شود تا اگر صفر باشد مقدار صفر خروجی داده شود. حال اگر هیچ کدام از این دو حالت برقرار نبود ابتدا مقادیر مقسوم ها مقایسه می شوند تا در صورت بزرگتر بودن مقسوم با شیفت این مقدار قابل تقسیم شود و ایجاد overflow بی دلیل نشود. پس از این عملیات مقدار توان با یک تفریق تعیین می شود و پس از آن هر دو mantissa به یکدیگر تقسیم شده و بیت های mantissaخروجی در صورت نیاز با عملیات شیفت به حالت نرمال تبدیل شده و خروجی نهایی می شود.

دستور INV.S:

این دستور به طور کامل از الگوریتم تقسیم بیان شده بهره می برد با این تفاوت که مقدار مقسوم همواره به یک تبدیل می شود و مقدار division by zero در خروجی ظاهر می شود. گفتنی است درست مانند عملیات تقسیم در صورت ورودی دادن مقدار صفر در خروجی بدیدار می شود.

دستور RND.S :

الگوریتم به کار برده شده بدین صورت است که ابتدا چک می شود مقدار توان عدد ورودی. این عدد اگر کمتر از 126 باشد خروجی در هر صورت صفر است و اگر بیش از 149 باشد خروجی با ورودی یکسان خواهد بود.

در غیر از حالت های بالا بسته به میزان توان یکی از بیت های mantissa مشخص می گردد که بیت های قبل از آن ارزش کمتر از یک دارند و در فرایند گرد شدن بی ارزش هستند فلذا بیت های قبل از آن حذف شده و سایر بیت ها با شیفت خوردن و سپس نظر به بیت منتخب مقدار خروجی تعیین می شود و در نهایت در صورت لزوم با انجام عملیات شیفت خروجی نهایی در صورت لزوم نرمالایز می شود.

دستور SLT.S:

این دستور نوعی دستور مقایسهای برای اعداد ممیزی شناور است. زمانی که عدد قرار گرفته در ثبات اول کمتر از عدد قرار گرفته در ثبات دوم بود، خروجی این دستور برابر با یک است و در غیر این صورت برابر با صفر خواهد بود.

الگوریتم مقایسه این دو دستور به شکل زیر خواهد بود. در صورتی که علامت دو عدد متفاوت باشد، اگر عدد اول علامت منفی داشت، خروجی برابر با صفر است. حال اگر علامت هر دو عدد مثبت بود، به مقایسه توان آنها میپردازیم. اگر علامت هر دو مثبت بود و عدد اول توان کمتری داشت، خروجی یک و اگر توان آن بیشتر بود خروجی برابر با صفر خواهد شد. اگر علامت هر دو عدد منفی بود و توان عدد اول بیشتر بود، خروجی برابا یک و در صورتی که توان عدد اول کمتر بود خروجی برابر با صفر خواهد شد. در صورتی که توان عدد اول کمتر بود در و مانتیس خواهد شد. در صورتی که هیچ یکی از حالات فوق رخ نداد، نوبت به مقایسه قسمت مانتیس میرسد. اگر هر دو عدد مثبت بودند و مانتیس اولی بیشتر اولی از دومی کمتر بود، خروجی برابر با یک و در غیر این صورت برابر با صفر خواهد شد. اگر هر دو عدد منفی بودند و مانتیس اولی بیشتر از دومی بود، خروجی برابر با یک در غیر این صورت برابر یا صفر خواهد شد. در حالات فوق، حالت مساوی هم خروجی مناسب یعنی صفر را خواهد داد.

نحوه دیکود کردن این دستور همانند دیکود کردن دستور SLT برای اعداد صحیح است و تنها در مقدار ۶ بیتی func با یکدیگر متفاوت هستند

سیگنال های خروجے: 🛚

: division by zero سیگنال

همانطور که از نام این سیگنال پیداست هنگام تقسیم عددی به صفر و یا تلاش برای گرفتن معکوس عدد صفر این ارور رخ می دهد.

: overflow : سیگنال

این سیگنال هنگامی که مقدار عدد از حداکثر ممکن در حال تجاوز باشد و نیاز باشد که عدد توان از حداکثر فرا تر رود این سیگنال ۱ می شود و باعث می گردد که خروجی بسته به علامت خروجی به مثبت یا منفی بی نهایت تغییر کند.

: underflow سیگنال

این سیگنال مانند سیگنال overflow هنگامی که خروجی از حداقل مقدار ممکن کم تر بشود مقدار ۱ می گیرد ولی برعکس سیگنال overflow منجر به تغییر نوع خروجی نمی شود و آنچه که حاصل عملیات باشد را در خروجی نشان می دهد.

سیگنال SNaN:

این سیگنال در صورتی که به یک عملیات ورودی ای داده شود که از نوع NaN باشد ظاهر می شود همچنین دقت شود در صورتی که تلاش شود تا عملیات هایی مانند تقسیم صفر به صفر یا بی نهایت به بی نهایت یا ضرب صفر در بی نهایت انجام شود نیز عملیات غیر مجاز بوده و سیگنال SNaN فعال می شود.

سیگنال QNaN:

این سیگنال تحت شرایطی فعالیت می کند که مقدار خروجی پس از انجام محاسبات مربوطه از نوع NaN باشد. دقت شود در صورتی سیگنال QNaN به مقدار ۱ تغییر می کند که SNaN مقدار صفر داشته باشد.

نکته : تعریف دقیق و کلی سیگنال های QNaN و SNaN با تعاریف بالا کاملا یکسان نیست ولیکن پیاده سازی بالا نزدیک ترین پیاده سازی ممکن به تعریف ارائه شده توسط IEEE می باشد.

float reg file

این ماژول یک instance از رجیستر فایلی است که در فاز های قبلی و توسط تیم پروژه درس در اختیار ما قرار گرفت. از این ماژول برای حفظ مقادیر و انجام عملیات های مختلف بر روی اعداد ممیز شناور مورد استفاده قرار می گیرد. آدرس ها و داده های مورد نیاز برای انجام محاسبات این واحد نیز به کمک تغییراتی که در data path صورت پذیرفته در اختیار آن قرار می گیرد.